pagina tuturor sporturilor

ATLETISM

CU D. ION BAICU
DESPRE CE-A FOST ŞI CE VA FI

Sezonul trecut de atletism, ca şi cel ce bate la uşe, în lumina unor păreri oficiale. In 1943, Germania şi Slovacia vin la Bucureşti. Iar noi, — e posibil, — ne vom deplasa la Zürich. Un match triunghiular.

Cred că nimeni în afară de d. Baicu nu poate cunoaşte mai în amănunt situaţia atletismului nostru. Cu bucuriile şi tristeţile lui, cu necazurile pe care le întâmpină la fiecare pas. Pentrucă d. Baicu nu-i numai un membru al federaţiei şi nu numai un activ conducător al A. C. R.-ului, ci, mai mult, un entuziast susţinător al ideii atletice pure.

Pe d. Baicu îl veţi găsi întotdeauna într'un juriu de concurs. Şi nu numai tipărit în ziare sau în diferite programe de paradă, aşa ca mulţi alţii, ci activ, pe teren, alergând dela o probă la alta făcând un prag la lungime, sau ridicând stacheta pe care Baciu nu bine voeşte s'o treacă. Ne întrebam vara trecută, între două starturi la suta de metri: Ce s'ar întâmpla dacă la un concurs oficial, cu caracter naţional, ar lipsi sprijinul efectiv al d-lui Baicu. Campionatele de juniori dela Braşov ne-au adus pe negândite un răspuns. D. Baicu n'a putut face deplasarea. Şi concursul nu s'a contramandat, fiindcă asta nu se putea. Dar s'a dat startul cu fluerul, s'au făcut serii în cursele de sprint şi garduri etc. In rezumat, organizarea n'a avut pe d. Baicu. Şi cei ce-au fost acolo pot afirma ce-au văzut.

Vara e uşor să-l găseşti. AN EF-ul îl primeşte zi de zi, unde cu sfatul experienţelor de ani, călăuzeşte paşi tineri spre viitoare performanţe. Dar acuml..

L'am găsit totuşi. In biroul activităţii extra-sportive. Era cufundat între două dosare. I-am cerut un sfert de oră şi mi-a răspuns că-i prea mult. Am acceptat zece minute, fiindcă ştiam eu ce ştiam.

Am început dialogul. Şi mi-am ridicat însemnările după aproape o oră.

Zâmbiţi?

Am zâmbit şi eu.

Era posibil să vorbească d. Baicu despre atletism numai zece minute, când avea atâtea de spus?

Sezonul trecut în lumina părerilor oficiale

Am trecut la fapte apoi. Desigur că orice interview e un fel de scenetă în doi. Un dialog mai mult sau mai puţin improvizat. Tu întrebi şi aştepţi răspunsul. Iată ce-am întrebat şi ce mi s'a răspuns de-alungul celor 60 de minute:

— Ce credeţi despre sezonul trecut?

— A adus probleme noui. Ca orice sezon de altfel. Am constatat însă, mai ales anul acesta, că atleţilor noştri le mai lipsesc

D. ION BAICU

multe. Ne mirăm pentru ce nu atingem performanţele atleţilor europeni. Am răspuns de atâtea ori: ne lipseşte spiritul de perseverenţă al atleţilor străini. Nu mai departe decât vara trecută, cu ocazia selecţionării echipei naţionale, am convocat pe stadion pentru antrenament 30 de atleţi şi s'au prezentat regulat câte 3—4. Apoi cu ocazia vizitei pe care am primit-o din partea atleţilor germani, am făcut apeluri peste apeluri pentru a putea să ne prezentăm pretutindeni în condiţiuni optime. S'au făcut câteva antrenamente în comun. Rezultatul îl ştiu. Au fost pe stadion tot 3—4 atleţi şi nu dintre cei mai buni. Nu avem atleţi perseverenţi.

Îl sperie antrenamentul. Nici Ludu, care poate fi socotit un atlet model, nu-şi face cu rigurozitate antrenamentul. Poate numai Clement Baciu puţin. Dar ce contează unul pe lângă atâţia.

— D-le Baicu, privind rezultatele, ce credeţi, am progresat sau nu?

— Vezi, în alte ocazii, cifrele anului acestuia n'ar entuziasma. Pentrucă, cu ani în urmă, le găsim pe toate şi încă mai bune. Dar trăim vremuri excepţionale. Aşa că paralela dintre anul acesta şi anul trecut nu poate decât să confirme un progres. Aceleaş vremuri în 1941, aceleaşi vremuri în 1942. Şi dacă în 1942 am reuşit să ridicăm în unele probe standardul cifrelor, asta însemnează că suntem pe drumul bun.

Totuşi remarc lipsa de activitate a cluburilor. Am aşteptat mai mult dela ele.

Programul federaţiei era mai vast

— Dar, o întrebare puţin mai delicată: programul federaţiei a fost respectat integral?

— Nu, categoric nu! S'au ivit atâtea piedici, încât în faţa lor federaţia n'a mai avut nici o putere. Pentru sezonul ce-a trecut era programat crossul dela Zagreb în jurul căruia s'a făcut atâta vâlvă, apoi matchul Turcia — România şi triunghiularul Slovacia — Croaţia — România la Bucureşti.

Mai erau tratative pentru un match în Elveţia. Proecte care n'au putut fi realizate. De vină nu-i însă nimeni. In schimb, am primit vizita atleţilor germani, eveniment care nu era prevăzut în calendarul atletismului nostru şi care a compensat cel puţin în parte, frumosul program de mai sus.

JUNIORII, O PROBLEMA GRAVA

— Ce ne-aţi putea spune despre juniori, despre aceste viitoare vedete ale atletismului nostru?

— «Probema e mult mai gravă decât pare. Şi nu se poate rezolva în câteva cuvinte. Totuşi, pentrucă m'ai întrebat, îţi voi răspunde scurt, atât cât se va putea. Lipsa activităţii de club a scăzut interesul pentru achiziţionarea tinerilor. In plus nici cluburile nu sunt organizate. N'au fost ele niciodată, dar anul acesta, prin plecarea la datorie a câtorva entuziaşti conducători, bucătăria fiecărui club a suferit nespus de mult. E cauza principală pentru care nu avem juniori. Ce ne vom face? Nu ştiu. Să mai avem puţină răbdare. Nu-i vorbă sunt şi greutăţi materiale. Şi încă ce greutăţi.

— In sezonul trecut, ce atleţi vi s'au părut mai activi, mai conştienţi de numele de atlet şi de datoriile lui?

— Nu sunt mulţi. Din provincie poate Toma, Pandrea — talent pornit însă pe drum rău — Moarcăş şi Wiessenmayer. Iar din Bucureşti, Tăbârcea şi în mică măsură Virgil Teodorescu.

Proecte pentru anul ce vine

Din calendarul intern, naţional, nu vor lipsi diversele campionate de seniori şi juniori, cât şi tradiţionalul concurs dela Predeal. Pentru sezonul ce vine nu vom căuta captarea masselor, fiindcă n'am reuşit. Vom da însă o atenţie deosebită atleţilor pe care îi avem formaţi. Cu o parte din ei, cu cei mai buni, vom face numeroase turnee în provincie — Craiova, Timişoara, Reşiţa, Braşov, Sibiu, Petroşani — căci, roadele pe care le-a dat vara trecută concursul dela Craiova ne-au arătat suc

(Continuare în pag. 5-a.)

Theo Swing poetul boxeur
— Poveste veselă —

de **Pinocchio**

De două ceasuri Theodor Vârtejeanu stă la Café de la Paix, într'un colţ mai retras, dinainte cu o halbă abia începută şi cu o bucată de hârtie pe care scrisese, cu majuscule, un singur cuvânt: VERCINGETORIX.

De două ceasuri îşi plimbă vârful creionului peste numele

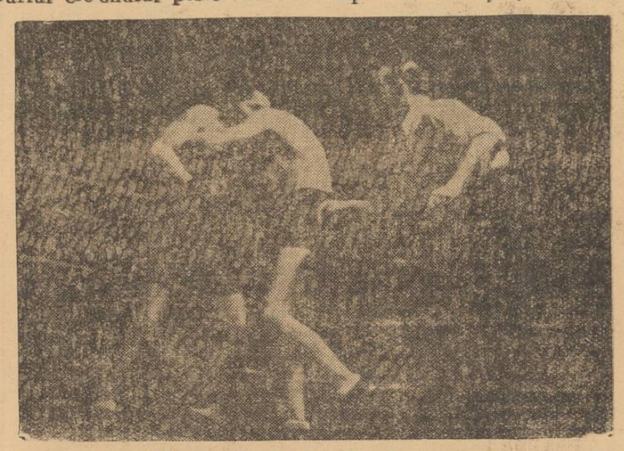

bravului şef al Galilor, îngroşind şi rotunjind literele cu totul absent la ceeace se petrece în jurul lui. Când — întâmplător — şi-a privit ceasul, care arăta cinci fix; Theodor Vârtejeanu a tresărit de două ori mai puternic decât ar fi fost natural. In primul rând, pentru că fix rima cu Vercingetorix şi, în al doilea rând, pentru că secretarul de redacţie îi atrăsese atenţia să aducă, cel mai târziu la 5, manuscrisul pentru numărul de Anul nou al ziarului.

Fireşte, după cum aţi şi dedus, Theodor Vârtejeanu este poet (operele lui Arghezi, Blaga, Baudelarre, Verlaine şi alţii îi sunt cărţi de căpătâi) şi totodată redactor la «Actualitatea» (artistică-literară, cum se intitulează pagina a doua a marelui cotidian de dimineaţă).

Theodor Vârtejeanu şi-a băut repede halba, a plătit şi a plecat. Absorbit în gândurí, n'a reacţionat deloc atunci când, ieşind din atmosfera de «dolce farniente» a cafenelii, l-a izbit în faţă aerul rece al amurgului de Decembrie. Cu mâinile în buzunare şi cu privirea în jos se îndreaptă grăbit către redacţie, gândindu-se — în acelaş timp, — că fix nu este o rimă prea bogată pentru Vercingetorix. De altfel, simţul lui estetic nici nu admitea acest cuvânt. Şi iată, spre disperarea lui, că marele «Poem galic» rămăsese din nou în pană din cauza lui Vercingetorix.

Judecaţi şi dumneavoastră! Compusese, sub imboldul ineluctabil al inspiraţiei, un poem monumental care — după părerea lui — avea să atingă cele mai înalte culmi ale artei. Profunzimea sentimentelor, perfecţiunea clasică a ritmului, versurile în cadenţata lor înlănţuire, cezurile, rimele ingenioase, toate vor smulge admiraţia şi celor mai blazaţi critici. Şi tocmai către sfârşitul poemului, în cel mai patetic moment, (Vercingetorix spunea, în pragul morţii, ultimele-i dorinţi), nu-i venea rima! ..Nici-un dicţionar poetic din lume n'ar fi capabil să înlăture această dramă a poetului mai complicată decât nodul gordian, enigma sfinxului şi oul lui Columb, toate la un loc...

Iată decc, indiferent la ceeace se petrecea în jurul lui, mergea încruntat, fără să privească înainte.

Era chiar atât de preocupat, încât, când a vrut să apuce pe Sărindar, greutatea lui totală plus forţa de propulsiune s'au ciocnit de cele 89 de kg. ale unui individ care venea în sens invers. Rezultatul acestei operaţii matematice a fost că individul în chestiune s'a prăbuşit pe trotuar şi, s'a ridicat cu o iuteală şi o agilitate uimitoare. Cele 89 de kgr. ale individului, animate de o forţă de propulsie respectabilă, s'au pus imediat în mişcare înspre cele 70 kg. ale poetului. In faţa acestei primejdii şi străbătut de o inspiraţie neaşteptată Theodor Vârtejeanu a trimis instantaneu, un pumn în direcţia individului. S'a auzit un sgomot sec şi cele 89 de kg. ale individului s'au prăbuşit din nou pe trotoar pentru un timp oarecare «x», dovedind că nu numai în matematică problemele pot avea mai multe soluţii şi că autorul proverbului cu buturuga mică a avut dreptate.

Totuşi, Theodor Vârtejeanu şi-a continuat drumul, ca şi cum nu s'ar fi întâmplat nimic, întrebându-se dacă n'ar fi mai bine să modifice finalul poemului.

Deodată poetul nostru s'a simţit bătut pe umăr. S'a întors şi revenind abia acum la realitate, s'a pomenit în faţa unui om de statură mică dar bine legat.

— Dă-mi voe să mă prezint, spuse el, Andrei Guran, fost campion la «cocoş» şi-acum manager de box. Am descoperit multe talente până acuma.

..Ştii, ţi-am văzut lovitura. Pot să te-asigur că ai un punch solid!.. Dacă ai vrea să lucrezi cu mine ţi-ai asigurat viitorul..

Guran avea un entuziasm comunicativ aşa că din cauza lui Vercingetorix, Theodor Vârtejeanu a devenit Theo Vârtej (Merge mai bine un nume scurt pentru un boxeur! îl asigurase managerul Guran).

*

Theo Vârtej a debutat într'o reuniune duminicală în sala unui cinematograf de cartier. Adversarul lui era Haralambie Roşu, boxeur vechi, care cunoştea multe trucuri în faţa cărora debutanţii, — mai ales, se zăpăceau fără să se mai poată apăra. Cum a sunat gongul, Haralambie Roşu s'a şi repezit în centrul ringului, 15 secunde după aceasta a şi primit un swing care l-a trimis în colţul respectiv. Theo Vârtej, fără să-l lase o clipă, îi mai trimise câteva lovituri lui Roşu care — zăpăcit — nu ştia ce să facă, să boxeze sau să-l asculte recitând: «Eu nu strivesc corola de minuni a lumii...» Dar Haralambie Roşu nu mai era în stare să guste versurile autorului «Poemelor luminii»..

Reuniune după reuniune, Vasile Firache, Mihai Brustureanu, Petre Glăvan şi alţii, l-au ascultat — surprinşi — pe Theo recitându-le versuri din Blaga, Minulescu sau Verlaine, pentru ca după aceasta să fie mai întâi numărati până la 10 şi apoi transportaţi în cabină. Curând, Theo Vârtej n'a mai găsit adversari printre cei cari evoluau pe ringul cinematografului de cartier. Iată-l, deci, boxând în arenele centrale, în matchuri semi-vedetă. Nu peste mult timp, Theo a fost opus lui Gh. Fierăscu, challengerul campionului naţional.

Foarte încrezut în forţele lui, Fierăscu, îmbrăcat într'un halat violet, a salutat publicul şi a început să facă flexiuni de picioare sprijinindu-se în colţ, şi-a frecat tulpile de sacâzul risipit pe ring.

In acest timp, Theo Vârtej, aşezat pe scaunul lui se delecta citind din «Fleurs du Mal». Când a sunat gongul, spectatorii l-au văzut îndreptându-se spre Gh. Fierăscu şi expediindu-i un swing pe care acesta n'a mai avut timp să-l pareze.

Challengerul campionului naţional s'a clătinat şi s'a prăbuşit apoi pe podeaua ringului.

«Şi de va mai rămâne unul, eu voi fi acela...» murmură Theo reluându-şi lectura până ce arbitrul l-a declarat knock-out pe adversarul său.

«..Când Gh. Fierescu s'a trezit, a întrebat dacă a putut fi luat numărul autocamionului care l-a lovit..» scria a doua zi revista de specialitate «Ringul».

De atunci, Theo Vârtej a cunoscut gloria sub numele de Theo Swing (aceasta în semn de admiraţie pentru swingul său necruţător). Până şi cei cari se îndoiseră, la început, de descoperirea lui Andrei Guran, cereau acuma ca să îl provoace pe campionul naţional. Guran, managerul lui plutea în al nouălea cer: «Theo ăsta e o adevărată mină de aur. Deh! Când vă spuneam eu că băiatul ăsta are stofă!» răspundea el cunoscuţilor...

Numai Theo Swing rămânea într'o periculoasă nestabilitate, căci dacă boxeurul era satisfăcut, poetul din el era revoltat: marea lui operă epică nu mai înaintase nici măcar cu un vers, iar rima la Vercingetorix se înălţa în drumul lui ca un obstacol de netrecut..

— Ce tot îţi pierzi timpul boxând, îi spunea Theodor Vârtejeanu lui Theo Swing. Nu vezi că ai luat-o pe alt drum?..

— N'am timp să discut acuma, răspundea Theo Swing lui Theodor Vârtejeanu. Lasă-mă să mă antrenez!

Gazetarii de specialitate rămâneau miraţi în faţa ciudatei comportări a lui Theo Swing, care de altfel era un om fin, inteligent.

— Află dela mine, spunea într'o zi managerul Guran unuia dintre reporteri, băiatul ăsta are nişte farmece ale lui... Nişte vrăji pe care le spune mai tot timpul. Când sare la coardă, pe cuvântul meu (gazetarul îl privea sceptic) repetă într'una:

«Le—san—glo—lo—de—vi—o lo—do—to». (N. A. Les sanglots longs des violons, de l'automone)... Zău! Şi când alearsă vorbeşte despre «lumini scăpate din cuptor..»

Nu ştiu cum spune mai departe. Şi astea toate numai în cadenţă. Când lucrează la sacul de nisip, tot aşa. Uite ce am găsit, zilele trecute, lângă hainele lui, în vestiar...

Ziaristul despături hârtia şi citi aceste cuvinte de neînţeles pentru creerul lui specializat într'un alt domeniu:

«Şi vom avea sufletele pline de miresme şi privirile calde ca amiezele...»

Ce-o mai fi şi asta? se întrebă ziaristul. Nu se înţelege mai nimic! Pentru orice eventualitate, în seara aceleí zile a dus la redacţie un reportaj pe 4 coloane intitulat: «Theo Swing, boxeurul filosof».

Regulamentul de box prevede că orice match se dispută între doi combatanţi. Totuşi matchul Mitrofan — Theo Swing a făcut excepţie dela această regulă, în sensul că Theo Swing fost nevoit să ţie piept nu numai lui Mitrofan (lucru foarte normal) dar şi lui Theodor Vârtejeanu care îi paraliza majoritatea mişcărilor. Acest ciudat concurs de împrejurări a făcut ca Theo Swing să nu aibe timp să se dea la o parte din faţa «trenului express» Mitrofan, care l-a tamponat cu maximum de viteză. Theo Swing a pierit în această ciocnire dar Theodor Vârtejeanu a scăpat. (Poetul a fost mai rezistent decât boxeurul.. Profitând de acest prilej căci, în afară de o oarecare doză de egoism avea şi simţul oportunităţii, Theodor Vârtejeanu i-a şoptit lui Theo versurile divinului Verlaine:

«Je reviens à la poésie!
La richesse décidement
Ne vaut pas de mon dénuûment
Et c'est un triste dénouement!»

(«Revin la poesie! Bogăţia, hotărât lucru, nu face de sărăcia mea. Şi-acesta e un trist desnodământ!»)

Păcat, însă, că Theo Swing nu mai era în stare să aprecieze vasta cultură a poetului Vârtejeanu.

După amiază de sfârşit de Decembrie. Preocupat să găsească o rimă la Vercingentorix pentru poemul său galic, Theodor Vârtejeanu se îndreptă spre redacţia sa, grăbit, fără să privească înaintea lui, cu riscul să se ciocnească de vre-un individ de 89 kg. şi să întâlnească un manager de box descoperitor de talente...

...Căci aşa sunt toţi poeţii, incorigibili...

Comunicat F. R. Box

Pentru Oficiali

Se aduce la cunoştinţa d-lor oficiali ai F. R. BOX că pentru valabilitatea drepturui de funcţionare în calităţile lor pe anul 1943, urmează să depună la secretariatul federaţiei până la 10 Ianuarie cererile tip pentru obţinerea licenţelor pe anul 1943.

Pentru Organizatori

Organizatorii licenţiaţi ai F. R. BOX sunt înştiinţaţi că au obligaţia pentru reuniunile ce organizează a lua măsuri pentru respectarea tuturor locurilor cu plată din săli şi arene, fiind direct răspunzători când acestea nu se vor găsi la dispoziţia spectatorilor în drept a le ocupa, pe toată durata reuniunei.

In cazul când se va constata nerespectarea acestei dispoziţiuni, federaţia va aplica organizatorilor vinovaţi cele mai severe sancţiuni, în afară de reţinerea cauţiunei depusă.

Numărul viitor al GAZETEI NOASTRE va apare Duminică 3 Ianuarie 1943

SPECTACOLE

Centru

FANTASIO: Scampolo, cu Lilia Silvi, jurnal şi completare.
SCALA: «Absenţe nemotivate» şi jurnal nou.
CAPITOL: Lucrezia Borgia şi jurnal nou
TRIANON: Călăul din Veneţia şi jurnal nou.
REGEAL: Motanul încălţat şi jurnal nou.
FEMINA: Furtună în inimi şi jurnal nou.
SELECT: Pentru un sărut şi jurnal nou.
ARPA: Asediul cetăţii Osaka şi jurnal nou.
VICTORIA: Decădere şi jurnal.
FRANKLIN: Primii fiori şi jurnal Nr. 43.
ELISEE: Motanul încălţat, jurnal şi revistă.
OMNIA: Beatrice Cenci, jurnal nr. 44 şi revistă.
BIZANTIN: Dansez pentru tine jurnal şi trupa de reviste.
NISSA: Barbă albastră jurnal şi reviste.
CORSO: Inspitele trupului şi jurnal ONC-UFA nr. 42 şi compania de reviste.

Periferie

AIDA: Bastardul, compania de reviste şi jurnal de război.
AMERICAN: Dela Alcazar la Madrid. jurnal de război nr. 38 şi trupă de reviste.
BUCUREŞTII NOI: La sud de Pago Pago, jurnal şi artişti.
CARMEN SYLVIA: Poliţia are cuvântul, jurnal de război şi trupa de reviste.
COTROCENI: Imblânzitor fără voie şi jurnal d răsboi ONC şiUFA.
CLASIC: Un vals la miezul nopţii şi jurnal ONC şiUFA.
DIANA: Cei doi tigri, jurnal şi revistă
DACIA: Hanul plăcerilor.
DICHIU: Totul se întâmplă noaptea jurnal şi trupa de reviste.
EDISON: Suflet păgâne, jurnal şi artişti.
FLORIDA: Secretul celor 13 maseaţi operă complectă.
GLORIA: Iubirea cea mare şi jurnal
ISBANDA: Rigoleto şi jurnal nr. 44.
ILEANA: Coroana de fier şi jurnal de război.
LIA: Steaua din Sevila şi jurnal de război nr. 42.
MARNA: Piratul negru jurnal de război şi compannia de reviste Titi Mihăilescu.
MARCONI:: Suflete păgâne şi compania de reviste.
MODEL: Hnul plăcerilor, jurnul de război ONC—UFA şi trupa de reviste.
ELDORADO: Fiul lui Frankenstein
MILANO: Băeatul mamei, jurnal şi trupă de revistă.
MIORIŢA: Lumină şi întunerec şi jurnal.
NERO: Steaua din Sevilla şi jurnal de război.
ODEON: Sânge vienez şi jurnal de război nr. 40.
PACHE: Vivere şi jurnal de război nr. 42.
PARIS: Giuliano de medici jurnal de război nr. 42 şi trupă de revistă.
ROMA: (Romană 127): O femeie în noapte, jurnal O. N. C. şi U. F. A.
SPLENEDID: Teoarea din umbră. jurnal şi revistă.
TOMIS: Amantul misterios, jurnal sonor.
UNIREAE: Oameni şi fiare şi jurnal de război nr. 40.
UNIC: Luisa şi jurnal de război nr. 41.
VOLTA-BUZEŞTI: Freedric cel Mare, jurnal şi trupă.
VENUS: Piraţii din Malaezia, jurnal de război nr. 38 şi trupa de revistă.
VERGU: Karolina, jurnal de război nr. 41 şi trupa de reviste.

DE ANU NOU

Azi Matineu la [illegible] după [illegible] alele încep la orele: 14, 16.30, 19, 21.30. — Biletele se pot reţine la casă.

Biletele se pot reţine la cassă, tot fon 2.72.09.

Reprezentaţiile încep la orele 9.30, 12, 3, 5.20, 7.40 şi 10. Reţineţi bilete.